

Americké ľavicové a liberálne lži o svätom Juniperovi Serrovi, apoštolovi indiánov

Branislav Krasnovský

8. septembra 2020 ✚ Cirkev ✚ Indiáni

Nepравdivé útoky voči svätému Juniperovi Serrovi skresľujú skutočnosť

Americká liberálna novinárka Elisabeth Bruenigova v New York Times napísala článok s názvom „A Saint’s Sins“, ktorý je cieleným útokom na svätého Junipera Serru a katolícku Cirkev. Juniper Serra a španielski františkáni christianizovali miestnych Indiánov na území Mexika a na juhu USA v druhej polovici 18.storočia. Článok americkej novinárky je plný antiklerikálnych útokov a svojím štýlom a charakterom pripomína antiklerikálne články publikované v bývalom komunistickom bloku v 50. rokoch 20.storočia.

Elisabeth Bruenigová vo svojom článku ignoruje historické skutočnosti a snaží sa presadiť do povedomia spoločnosti neudržateľnú víziu mučenia a zotročovania Indiánov zo strany španielskych františkánov, ktorého sa podľa jej slov mal zúčastňovať aj svätý Juniper Serra. Ukazuje sa tak, že tam, kde je silné BLM, liberáli a antiklerikáli, ako prvý umiera rozum a kritické myslenie.

sv. Juniper Serra

Juniper Serra je svätec katolíckej Cirkvi. To znamená, že musel preukázať hrdinskú svätosť, duchovné a morálne kvality, jeho život bol podrobený prísnemu skúmaniu. V katolíckej Cirkvi v procese svätorečenia zohráva dôležitú úlohu „*advocatus diaboli*“, tým je erudovaný cirkevný odborník, ktorý hľadá všetky možné dôvody a dôkazy, aby sa svätorečeniu zabránilo. Pre Cirkev je neprijateľné, aby sa v zozname svätcov objavil niekto, kto by nespĺňal náročné kritéria a dal tak do rúk nepriateľov Cirkvi silnú zbraň, ktorá by sa dala voči Cirkvi použiť. Ak by niektoré z „obvinení a hriechov“, ktoré predložila v článku novinárka

Elisabeth Bruenigová boli pravdivé, k procesu svätorečenia Junipera Serranu by nikdy neprišlo.

Františkánske misie pomáhali Indiánom

To čo sa píše o svätom Juniperovi Serrovi na stránkach New York Times je hrubým skresľovaním skutočnosti. Svätý Junipero Serra bol nezištným a oddaným kňazom, ktorý v roku 1769 viedol skupinu františkánskych misionárov do Kalifornie, kde zostal až do svojej smrti /umrel na tuberkulózu / v roku 1784. Napriek svojmu podlomenému zdraviu, založil deväť misií, jeho františkánski nástupcovia rozširovali ich sieť, takže nakoniec na juhozápade dnešných USA vzniklo spolu 21 misií, ktoré sa tiahli 500 km od kalifornského pobrežia.

Systém španielskymi františkánmi zakladaných misií mal za úlohu dva základne ciele. V prvom rade išlo oboznámiť miestnych Indiánov s katolicizmom a christianizovať ich. Zároveň však boli všetci františkáni praktickými mužmi. Plná prax katolicizmu vyžaduje stále vzdelávanie a prístup k sviatostiam. Aby mohli Indiáni rásť v novoobjavenej viere, bolo by vhodné, aby sa usadili v blízkosti misií a Indiáni to aj spravili, pretože to pre nich bolo výhodné.

Františkánske misie boli fenomenálne úspešné, tak z duchovného, ~~xx~~ako aj z hospodárskeho hľadiska. Tisícok Indiánov v Kalifornii prijali kresťanstvo, prijali sviatosti a žili životy kresťanskej cnosti. Medzi ich potomkami zostal po celé generácie silný katolicizmus. Tiež sa tešili hospodárskej prosperite. Stačilo málo, dívať sa na Indiánov františkánskym pohľadom ako na ľudí za ktorých takisto umrel Kristus a ktorí sú bratmi vo viere.

Nikto zo španielskych františkánov Indiánov nenútil, aby vstupovali do misií. Indiáni dobrovoľne prichádzali do španielskych františkánskych misií, kde sa učili pestovať kultúrne plodiny /obilniny, zemiaky, kukurica, ovocné stromy, hrozno, orechy/, chovať dobytok. Indiáni sa naučili vytvárať zavlažovacie systémy, väčšina sa dobrovoľne vzdala kočovného života, františkánski kňazi a lekári im pomáhali zbaviť sa chorôb, hladu, povier a takisto vďaka španielskym františkánom sa darilo ukončovať miestne indiánske vojny. Indiáni v misiách bohatli duchovne i ekonomicky, františkáni i naďalej žili v evanjeliovej chudobe. Pochopiteľne časť indiánskych Hopiov, Apačov, Komančov či Kiowov, ktorých nepatrné zvyšky dodnes žijú na juhozápade USA dávala prednosť pôvodnému spôsobu života a odmietali prijať kresťanstvo z rúk španielskych františkánov a stať sa súčasťou misií. Odmietli františkánske misie, no nakoniec skončili v amerických rezerváciách s ich katastrofálnymi pomermi.

Americké rezervácie nevhodné pre život

Kalifornia sa stala súčasťou USA až po vyhratej vojne s Mexikom v roku 1847. Do roku 1813 bola Kalifornia španielskym územím, po roku 1813 sa stala súčasťou Mexika, ktoré sa od španielskej koloniálnej ríše odtrhlo. Takže v druhej polovici 18.storočia, keď v Kalifornii a južných oblastiach USA pôsobil Junipero Serra a jeho františkáni, Španieli na rozdiel od Američanov a Mexičanov neplatili lovcom Indiánov za skalpy indiánskych mužov, žien a detí.

Práve americký systém rezervácii, do ktorých Američania zatvárali Indiánov, si zaslúži hlbokú kritiku. Americké rezervácie pripomínali skôr koncentračné tábory a Indiáni z amerických rezervácii utekali a dávali prednosť smrti v boji proti americkej armáde pred biednym živorením v koncentračných táboroch typu San Carlos. V San Carlose internovali Američania Apačov, Geronimo, ktorý z takéhoto tábora utiekol spolu so

svojimi Indiánmi, v radoch ktorých boli aj starci, ženy a deti, bojovali s americkou armádou v guerillovej vojne takmer 20 rokov a odmietali sa vrátiť do pekla rezervácie, kde ich čakala smrť hladom.

Novinárka Elisabeth Bruenigová sa vo svojom článku opiera o tvrdenia niektorých modernistických historikov a etnografov, ktorí sa podobne ako ona netaja svojim odporom voči katolicizmu. Podľa tvrdení týchto historikov a etnografov Španieli nahnali miestnych Indiánov do misií, zničili životné prostredie v oblasti a priniesli zánik miestnych indiánskych kultúr. Samozrejme ide o hrubé dezinformácie, Španieli nikdy nemohli násilím do misií nahnáť bojovných Komančov, Kiowov, Apačov či Hopiov, ktorí do misií ísť nechceli. Tí však dobrovoľne s misiami obchodovali. Každý botanik vie, že príroda juhozápadu Kalifornie, Nového Mexika, Arizony či Texasu má stáročia rovnaký charakter, ide o polopúšť, kde bez závlahových systémov nie je možné nič pestovať.

A posledný argument – ako mohla skupina františkánov s niekoľkými desiatkami španielskych vojakov na územiach, ležiacich na okrajoch Španielmi osídlených oblastí, udržať pod kontrolou a násilím bojových Apačov a Komančov v misiách? Veď Američania si dokázali Komančov a Apačov podmaniť len tak, že brutálne vyhladili celé kmene, platili lovcom Indiánov za skalpy indiánskych mužov, žien i detí a nakoniec zdecimované zvyšky Komančov a Apačov zavreli v rezerváciách, alebo presunuli do úplne cudzieho prostredia / v prípade Apačov na Floridu/. Násilné premiestňovanie obyvateľstva nie je výmyslom Stalina, tento postup nemilosrdne využívali aj Američania voči Apačom. Prístup španielskych františkánov k Indiánom sa od amerického prístupu diametrálne líšil.

Historické archívy obsahujú pravdu

V amerických archívoch existuje dostatok informácií o španielskych misiách. Františkáni sa učili miestne indiánske jazyky, aby mohli Indiánom vysvetľovať Kristovo učenie v ich jazykoch, následne vyučovali Indiánov španielčine, aby sa mohli príslušníci rôznorodých indiánskych kmeňov porozumieť.

Františkánske misie v 18.storočí mali približne 2 až 3 tisícky členov. Všetci členovia misijnej komunity pracovali, mali k dispozícii to, čo si vypestovali. V kostoloch sa konali sv. omše, ranné a večerné modlitby. Indiáni sa mohli modliť vo svojej reči, večer bol venovaný zábave a sieste. Indiáni pomáhali františkánom v riadení jednotlivých misií. Američania o 80 rokov neskôr v rezerváciách dosadili úradníkov, ktorí diktovali náčelníkom svoje predstavy, pôda v rezerváciách bola nehostinná, išlo o pôdu o ktorú neprejavovali belosi záujem, pretrvávali problémy s vodou. Príspevky z Washingtonu na chod misie mizli vo vreckách úradníkov rezervácie. Indiáni žijúci v neľudských podmienkach dávali prednosť úteku z amerických rezervácií a smrti v bojoch s americkou armádou.

Na začiatku 19.storočia zavítal do františkánskych misií škótsky protestantský historik Alexander Forbes, /1778–1862/, ktorý nikdy nesympatizoval s katolíckou Cirkvou. Vo svojom cestopisnom diele uviedol, že Indiáni považovali španielskych misionárov za svojich otcov a priateľov, ktorých mali nesmierne radi a správali sa k nim s láskou a úctivo. Obrovský rozdiel s tým, ako vnímali apačskí náčelníci Cochis, Geronimo, Loco alebo Nana /ten ako 80 ročný opäť utiekol z rezervácie aby mohol opäť začať bojovať proti Američanom/, ktorí nenávideli Američanov za genocídu a vyvraždenie Apačov, stojacich v ceste americkým ziskom, pretože na apačských územiach sa nachádzalo striebro, zlato a ortuť.

Protestantský novinár a historik Charles Fletcher Lummis pricestoval do Kalifornie v roku 1884. Miestni Indiáni boli stále katolíkmí a misijný systém, založený františkánmi mali v živej spomienke, hovorili im o ňom aj ich otcovia a dedovia. Miestni Indiáni hodnotili františkánsky systém misií ako najspravodlivejší a najľudskejší systém, aký vo svojom živote zažili, a ktorý vysoko predčil „americký svet“, ktorého súčasťou sa stali po roku 1848. Americká historička Iris Engstrandová, ktorá učila históriu na univerzite v San Diegu dlho pred tým, ako sa objavilo hnutie BLM uviedla, že svätý Junipero Serra nikdy nevystupoval kruto voči miestnym Indiánom, dokonca keď 5.11.1775 bojovní Indiáni vypálili misiu v San Diegu, odmietal potrestanie Indiánov a volil diametrálne odlišný prístup. Nastavil druhé líce.

Článok Elisabeth Bruenigovej hrubo skresľuje historickú skutočnosť a svojou propagandistickou úrovňou pripomína články z dielne marxistických historikov východného bloku pred roku 1989. Pravdou ostáva, že františkánski misionári na rozdiel od amerických a mexických antiklerikálnych politikov druhej polovice 19.storočia vždy vnímali Indiánov ako rovnaké božie deti a katolíkov a nerobili medzi nimi rozdiely.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/americke-lavicove-a-liberalne-lzi-o-svatom-juniperovi-serrovi-apostolovi-indianov/>